

ÁNH LUÔN DÔNG-ĐÔ

TIỂU THUYẾT DÀI TÍA HOÀI HIỆP THỦY I ANG
CHƯƠNG XI
Đông Đô bốc lửa

(Tiếp theo)

Chợ nghệ tiếng hòi Nghĩa Quân Bình Định Vượng & đây...) - nhiều đứa giặt mì chít dấp, bỗng đứng tám bia lèm lạc, mìn hét bình tĩnh.

Chứa đứa nón kip giờ đây, đã thấy hàng chục ánh kim lòi sáng như chớp giật, vang lên tiếng reo xe xong rồng ngực.

Lớp quần Thiếu Kiều đầu tiên vừa tràn vào sân chùa bồng tan rã, rồi loạn, kêu thét vang dội. Như một con bò đê, Phan Tuân vung gậy đánh đám đông, đứa đòn, đứa kêu quay từ quanh mìn đâm chém, đã gai tai hói.

Tuần vừa đánh, vừa kêu mìn rát nhánh nhẽn về phía sau trán : Ánh ôi, ánh nén nỗi Chinh Điện dà tái hết hòi báo giòi ! Tuần mừng thầm, vì dù là hối lại khôn kén, kêu lùi kinh cùm trang si ho Phan.

Tuần vừa đánh, vừa kêu mìn rát nhánh nhẽn về phía sau trán : Ánh ôi, ánh nén nỗi Chinh Điện dà tái hết hòi báo giòi ! Tuần mừng thầm, vì dù là hối lại khôn kén, kêu lùi kinh cùm trang si ho Phan.

Đảng lè khán, khán lè khán, có nhện vụ " giòi chán " bịa lín Túu, chua đòn chung đội nhập thẳng vào Chinh Điện, cầm đường cho anh em kíp thời cao chay xa bay, trước khi đòn khôn khép phái ra con đường hi mìn. Bởi vì Tuân hối rắng chẳng sống sót mà muộn, thế nào đừng lối đó cũng bị bại lộ. Vậy Tuân cần phải chia quân Tuân lại ở đây, lùi chung nón bay chung ấy !

Nhân lực quân Tuân còn hoang mang rối loạn, Tuân hoa kiêm đánh xác và đòn, đồng chí đại đội bị bắt. Tuân xoay mìn chuyển bộ luồi di nhau thoát khỏi, một mìn ba trùn cùi tráu đòn, một mìn trán ngay thẳng trước mặt đòn quân Túu, như mìn béc tham lùi trùm.

Đường kiêm của Tuân vùi động thần tốc, như biển lửa thổi bốc, mìn lưỡi kiếm khắc, xuất hiện khắp mọi chỗ. Túu nghe sáu chieu đầu bênh Tuân cùm phần khôn - tát cùi lùa lùa vùi vào đòn quân Tuân với ột sức dũng mãnh kỵ dì, hăng hực lưỡi kiếm lùi lùa dão lùa, rung lea tiếng reo vang rền, khêu doanh Tuân hoang hối, ngay nhen, iuống chung gấp phái thiên hán, thần tướng ở đây vùa khai.

Hàng ngũ chung tan tác, nhốn nháo. Hả có nhau đưa quang giáo chạy. Phan Tuân gác cao lười kiêm hòi lén.

— Gái cho hết, không để sót một mòng !

Nhưng, ngay lúc đó, bốn phia chùa bồng sáng rực cùng một lúc. Nép trời bồng đèn ờn nhau có mót đám cháy mènh mông rõa bắc lèa.

Đồng tiếng hòi hòi Phan Tuân cung toát nghĩa sĩ ái hán đòn bối hùn mìn tảng reo hò vang lên từ phia sau; như có mót bắc sóng dang rầm rộ tròn đòn : Thủ tu toàn quân đang chiến và đang lui bước trước họ Phan Tuân mồi tát toàn quân đầu tên dày vây chùa, chỉ gồm chêng đòn chém đòn.

Nhung, đúng như tôi, người kỵ sĩ vùa béo tía lùa này, tát cùi bốn đạo quân khú như chia làm bốn đường, kéo tới. Giờ đây vồng bầy bùi đầu thất chát.

Tùn ngồi, quan Tán lòp lòp hòi reo hò vang như ở ngoài, tiếng trống lóng lóng, chúng đang sấp sủ đánh giáp lá cùi với một toán địch thủ hàng ngàn người.

Trong khi đó bốn phia chùa bồng sáng rực như nhau mènh mông rõa bắc lèa.

Về kia vùa, cau cùng nhau giàn bòi.

Về kia vùa, cau cùm nhau giàn bòi.

